

Dosarul nr.3r-25/22
2-21155539-01-3r-26012022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, Gr. Dașchevici, V. Negru)

DECIZIE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul depus de Viorel Morari,
în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la
anularea răspunsului și obligarea examinării sesizărilor,
împotriva încheierii din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, intentată la cererea de
chemare în judecată depusă de Viorel Morari,

c o n s t a t ă :

La data de 21 octombrie 2021 la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, Viorel Morari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la obligarea președintei Consiliului Superior al Procurorilor să organizeze examinarea sesizării depuse de Viorel Morari la 07 septembrie 2021 (f.d.2-4).

Prin încheierea din 22 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost strămutată cauza de contencios administrativ inițiată de Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului individual favorabil, după competență, la Curtea de Apel Chișinău (f.d.14-15)

Prin încheierea din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, i-a fost stabilit reclamantului Viorel Morari un termen de 10 zile calendaristice, de la data notificării prezentei încheieri, pentru înlăturarea neajunsurilor stabilite și anume ajustarea pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată, prin concretizarea acestora, ținând cont de prevederile art. 206 alin. (1) din Codul administrativ (f.d.23-25).

La data de 05 noiembrie 2021, Viorel Morari a depus cerere privind concretizarea acțiunii, prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea răspunsului președintei Consiliului Superior al Procurorilor nr.

14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021 și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze, în ședință deliberativă și publică, sesizarea lui Viorel Morari nr. 2069 din 02 septembrie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc, care deține funcția de președinte al Consiliului Superior al Procurorilor și cu privire la examinarea adresării lui Viorel Morari din 30 iulie 2021 privind constatarea expirării mandatului membrilor Colegiului de disciplină și etică (f.d.27-28).

Prin încheierea din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile (f.d.55-62).

La 17 decembrie 2021, Viorel Morari a depus recurs împotriva încheierii din data de 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu transmiterea cauzei la Curtea de Apel Chișinău pentru examinare în fond (f.d.63-66).

Cu referire la netemeinicia încheierii contestate, recurentul a susținut că instanța de judecată a încălcat normele de drept material, deoarece nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul a invocat că, instanța de judecată eronat a stabilit că prin cererea de chemare în judecată, Viorel Morari a contestat actele administrative individuale defavorabile și a solicitat obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să emită acte administrative individuale favorabile. Or, acțiunea în contencios administrativ a avut ca obiect refuzul președintelui Consiliului Superior al Procurorilor de a organiza examinarea sesizării depuse de Viorel Morari în ședință publică și deliberativă a acestui organ colegial. Iar, răspunsurile președintelui Consiliului Superior al Procurorilor nu pot fi echivalate cu o hotărâre a Consiliului Superior al Procurorilor.

Recurentul Viorel Morari a menționat că, Consiliul Superior al Procurorilor este organul competent de a examina sesizarea nr.2069 din 07 septembrie 2021, în conformitate cu art.70 alin.(1) lit. n) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, care stipulează că Consiliul Superior al Procurorilor examinează adresările cetățenilor și ale procurorilor privind chestiunile date în competența sa.

Recurentul a specificat că, Angela Motuzoc, în calitate de președinte al Consiliului Superior al Procurorilor și-a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate de art.72 din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, care nu-i oferă împuterniciri să examineze unilateral sesizările parvenite în adresa organului colegial ce se referă la propriile acțiuni. Respectiv, răspunsurile nr.5/2-03d/21-1666 din 26 august 2021 și nr. 14-13/20/1947 din 07 octombrie 2021, emise de președintele Consiliului Superior al Procurorilor nu sunt acte administrative individuale, dar reprezintă dovada refuzului organizării examinării sesizării depuse de Viorel Morari.

La fel, recurentul a remarcat că, prin cererea de chemare în judecată nu a solicitat obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile, dar obligarea efectuării unor operațiuni administrative pentru examinarea sesizării depuse de Viorel Morari, de către autoritatea competentă și emiterea hotărârii, care poate fi atât favorabilă, cât și defavorabilă.

Recurentul Viorel Morari a menționat că, prin neorganizarea examinării sesizării acestuia de către Consiliul Superior al Procurorilor, care este garantul independenței și imparțialității procurorilor, i-a fost încălcat dreptul la petiționare și dreptul de a fi examinate de către Consiliul Superior al Procurorilor adresările procurorilor privind chestiunile date în competența sa, în conformitate cu art.70 alin.(1) lit. n) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

Recurentul a invocat că, Curtea de Apel Chișinău eronat a reținut că operațiunile administrative contestate nu produc efecte juridice față de Viorel Morari. Or, în prezentul litigiu a fost contestat refuzul de a organiza examinarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a sesizării depuse de recurent cu privire la chestiuni date în competența sa și care sunt relevante pentru acesta în cadrul unei proceduri în fața Colegiului de disciplină și etică din cadrul Consiliului Superior al Procurorilor. Iar, operațiunile administrative contestate, aduc atingere relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor de autoadministrare ale Procuraturii și, în consecință, afectează independența lui Viorel Morari în calitate de procuror.

La 26 ianuarie 2022, în adresa Consiliului Superior al Procurorilor a fost expediată copia recursului depus de Viorel Morari (f.d.82-83).

La data de 04 februarie 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a depus referință la recursul lui Viorel Morari, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului și menținerea încheierii recurate (f.d.84-88).

Conform art. 241 alin. (1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

În conformitate cu art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că, încheierea din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată lui Viorel Morari, la data de 18 ianuarie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție DS8005929523AS (f.d.78).

Astfel, instanța de recurs consideră că Viorel Morari, depunând cererea de recurs la data de 17 decembrie 2021, s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor la articolul 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

Examinând recursul depus de Viorel Morari, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din următoarele considerente.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Potrivit art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din actele cauzei rezultă că, la 30 iulie 2021 Viorel Morari a depus o cerere către președintele Colegiului de disciplină și etică din cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a solicitat constatarea faptului că a expirat de drept mandatul membrilor aleși din rândul procurorilor din actuală componență a Colegiului de disciplină și etică și renunțarea la examinarea procedurilor disciplinare în privința acestuia (f.d.38-39).

Prin răspunsul din 26 august 2021 al Consiliului Superior al Procurorilor a fost respinsă cererea depusă de Viorel Morari, ca fiind lipsită de temei legal (f.d.12-13).

La 07 septembrie 2021 Viorel Morari s-a adresat Consiliului Superior al Procurorilor cu o sesizare, prin care a solicitat verificarea faptelor ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc, care deține funcția de președinte al Consiliului Superior al Procurorilor și examinarea adresării depuse de Viorel Morari la 30 iulie 2021 în ședința Colegiului de disciplină și etică, privind constatarea expirării mandatului membrilor Colegiului de disciplină și etică (f.d.6-8).

Prin răspunsul nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, emis de Consiliul Superior al Procurorilor i-a fost comunicat lui Viorel Morari despre faptul că subiectul privind modul de extindere a competențelor actualei componente a Colegiului de disciplină și etică a fost analizat în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-67/2020 din 24 iulie 2020. Iar, cu referire la verificarea faptelor ce pot constitui abateri disciplinare comise de membrii Consiliului Superior al Procurorilor, i-a fost comunicat faptul că această verificare este condiționată de întrunirea cerințelor stabilite de cadrul normativ relevant cu referire la temeiurile și titularii dreptului de sesizare (f.d.9).

La data de 21 octombrie 2021, Viorel Morari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, și concretizându-și pretențiile prin cererea depusă la 05 noiembrie 2021, a solicitat anularea răspunsului președintei Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din data de 07 octombrie 2021 și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze, în ședință deliberativă și publică, sesizarea lui Viorel Morari nr. 2069 din data de 07 septembrie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc, care deține funcția de președinte al Consiliului Superior al Procurorilor și cu privire la examinarea adresării lui Viorel Morari din data de 30 iulie 2021 privind constatarea expirării mandatului membrilor Colegiului de disciplină și etică (f.d. 2-4, 27-28).

Prin încheierea din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actelor administrative individuale favorabile (f.d.55-62).

În conformitate cu art. 5 al Codului administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Articolul 6 alin. (1) din Codul administrativ prevede că procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea

condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Prevederile art. 15 al Codului administrativ, stabilesc că operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Articolul 17 al Codului administrativ prevede că drept vătămât este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Ținînd cont de faptul că o dispoziție legală nu poate fi ruptă din sistemul normativ din care face parte și nu poate opera în mod izolat, ci trebuie citită în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente care se completează una pe alta ca făcînd parte dintr-un sistem juridic coerent, instanța de recurs reține la caz și prevederile art. 20 din Codul administrativ, potrivit cărora dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămât de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

În conformitate cu art. 207 alin. (1) al Codului administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Potrivit art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Din cererea de chemare în judecată, instanța de recurs distinge că reclamantul Viorel Morari a solicitat anularea răspunsului Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021 și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze, în ședință deliberativă și publică, sesizarea lui Viorel Morari nr. 2069 din 07 septembrie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc, care deține funcția de președinte al Consiliului Superior al Procurorilor și cu privire la examinarea adresării lui Viorel Morari din 30 iulie 2021 privind constatarea expirării mandatului membrilor Colegiului de disciplină și etică.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, Curtea de Apel Chișinău corect a stabilit că obiectul acțiunii în contencios administrativ înaintate de Viorel Morari împotriva Consiliului Superior al Procurorilor îl constituie răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, care în esență nu constituie act administrativ individual, în sensul art. 10 Cod administrativ.

Instanța de recurs relevă că, acțiunile în contestare au ca scop anularea unui act administrativ individual. De regulă, o acțiune în contestare este formulată pentru a contesta un act administrativ anulabil.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că prin prisma definiției oferite de legiuitor în art. 10 din Codul administrativ, prin act administrativ se înțelege acea formă juridică principală activității organelor administrației publice, care constă într-o manifestare unilaterală și expresă de voință provenită de la organele administrației publice, prin care se creează o situație juridică nouă sau se refuză o pretenție juridică referitoare la un drept recunoscut de lege, în regim de drept administrativ.

Instanța de recurs reține că, actul juridic este forma juridică principală prin care organele administrației publice își realizează competența și sarcinile, anume această trăsătură distinge actul administrativ de operațiunile administrative și operațiunile materiale. Prin urmare, actul administrativ antrenează producerea de efecte juridice prin nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că reclamantul Viorel Morari prin înaintarea prezentei acțiuni în contencios administrativ a solicitat anularea răspunsului Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că răspunsul unei autorități publice care cuprinde punctul de vedere cu privire la interpretarea unei legi sau a unui act administrativ normativ nu poate fi considerat drept un act administrativ, deoarece răspunsul în cauză nu produce nici un efect juridic față de persoana care l-a solicitat. La fel, răspunsul autorității publice care atestă date evidente în existența unei autorități publice, de asemenea, nu constituie un act administrativ producător de efecte juridice.

Astfel, raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei și din memoriul cuprins în răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, Colegiul ajunge la concluzia că acesta nu îmbracă forma unui act administrativ individual defavorabil în sensul art. 10 din Codul administrativ, deoarece nu poate produce careva efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Respectiv, prin această scrisoare de informare, președintele Consiliului Superior al Procurorilor nu și-a atribuit competențele Colegiului de disciplină și etică, care are sarcina de a preveni săvârșirea de către procurori a unor abateri disciplinare sau a unor încălcări de etică, prin stabilirea unor fapte și împrejurări ca fiind, sau nu, compatibile cu standardele de conduită ale acestora. Or, prin acest răspuns i s-a adus la cunoștință lui Viorel Morari despre cerințele legislației în vigoare privind verificarea disciplinară a unui membru al Consiliului Superior al Procurorilor.

Astfel, Colegiul decelează că răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, întocmit de președintele Consiliului Superior al Procurorilor reprezintă un document cu caracter informativ și nu îmbracă trăsăturile definitorii ale activității administrative în sensul art. 5 din Codul administrativ și nici a unui act administrativ individual defavorabil.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021 nu constituie act administrativ, dar o opinie separată a organului emitent, respectiv, acesta în mod separat nu constituie și nu produce efecte juridice indispensabil separate de actul administrativ, la caz, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-67/2020 din 24 iulie 2020, prin care a fost examinat subiectul privind modul de extindere a competențelor actualei componente a Colegiului de disciplină și etică.

Instanța de recurs reiterează că în cazul în care, o anumită persoană își manifestă dezacordul cu rezultatele activității administrative, sau a procedurii administrative, aceasta este în drept să-și apere drepturile sale prin intentarea unei acțiuni în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis. Respectiv, la caz, actul care produce nemijlocit efecte juridice cu privire la modul de extindere a competențelor actualei componente a Colegiului de disciplină și etică, este hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-67/2020 din 24 iulie 2020, care poate fi contestată cu acțiune în contencios administrativ.

Cu referire la pretenția reclamantului Viorel Morari, privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze, în ședință deliberativă și publică, sesizarea lui Viorel Morari nr. 2069 din 07 septembrie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc, care deține funcția de președinte al Consiliului Superior al Procurorilor și cu privire la examinarea adresării lui Viorel Morari din 30 iulie 2021 privind constatarea expirării mandatului membrilor Colegiului de disciplină și etică, instanța de recurs o apreciază ca fiind una subsecventă pretenției privind anularea răspunsului din data de 07 octombrie 2021.

Or, prin răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din data de 07 octombrie 2021, a fost examinată sesizarea lui Viorel Morari nr. 2069 din

07 septembrie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc, care deține funcția de președinte al Consiliului Superior al Procurorilor și repetat, adresarea lui Viorel Morari din 30 iulie 2021 privind constatarea expirării mandatului Colegiului de disciplină și etică (f.d.9)

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurentului Viorel Morari precum că pretenția privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze, în ședință deliberativă și publică, sesizarea lui Viorel Morari nr. 2069 din 07 septembrie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc, care deține funcția de președinte a Consiliului Superior al Procurorilor și cu privire la examinarea adresării lui Viorel Morari din data de 30 iulie 2021 privind constatarea expirării mandatului Colegiului de disciplină și etică fiind una subsecventă pretenției privind anularea răspunsului Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, constituie o acțiune în obligare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că o acțiune în obligare se depune dacă autoritatea administrativă refuză să adopte sau nu adoptă un act administrativ pe care este obligat să îl adopte.

În conformitate cu art.224 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Din sensul normei legale precitate, rezultă că intentarea unei acțiuni în obligare, la fel presupune existența unui act administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă.

Însă, în speță, Consiliul Superior al Procurorilor la sesizarea lui Viorel Morari nr. 2069 din 07 septembrie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc și la adresarea lui Viorel Morari din 30 iulie 2021 privind constatarea expirării mandatului Colegiului de disciplină și etică, a emis răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, care nu constituie un act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ.

Respectiv, instanța de recurs conchide că pretenția reclamantului Viorel Morari privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să examineze, în ședință deliberativă și publică, sesizarea lui Viorel Morari nr. 2069 din 07 septembrie 2021 cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul Angela Motuzoc, care deține funcția de președinte al Consiliului Superior al Procurorilor și cu privire la examinarea adresării lui Viorel Morari din 30 iulie 2021

privind constatarea expirării mandatului Colegiului de disciplină și etică, fiind una subsecventă pretenției privind anularea răspunsului Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, nu constituie o acțiune în obligare de sinestătătoare, ori aceasta este o pretenție ce derivă din cerința privind anularea răspunsului Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din data de 07 octombrie 2021.

Subsecvent, instanța de recurs relevă că deși însăși Consiliul Superior al Procurorilor a indicat în răspunsul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 14-13/20-1947 din 07 octombrie 2021, că acesta este un răspuns explicativ și poate fi contestat în conformitate cu prevederile Codului administrativ, această mențiune nu presupune că, în speță, răspunsul respectiv ar îmbracă forma unui act administrativ individual, conform art. 10 din Codul administrativ.

Or, în jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești constituie o prerogativă exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a-1 utiliza în formele și în modalitățile prevăzute de lege.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că soluția Curții de Apel Chișinău este legală și întemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Viorel Morari și a menține încheierea din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Viorel Morari și se menține încheierea din 25 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan